

"Храбро" одступање Србије на Косову

У последње време живот у Србији све чешће се са великом лакоћом уклапа у крилатице и алегорије из Бункеровог и Магнусовог *Алана Форда*. Косовска политика при томе није изузетак, и лако се може свести на славну максиму „боље храбро устукнути, него кукавички побједити“. Већ скоро деценију нас наше власти убеђују да је свака нова концесија према еуфемистично названим „привременим властима у Приштини“ ствар огромне храбрости и историјске величине, док се одговорна политика заштите националних интереса представља као некакав кукавичлук, ситничавост и неодговорност.

Српске власти су тако за претходних неколико година храбро признале царински печат „Републике Косово“, храбро изградиле међудржавну границу унутар сопствене територије (коју храбро штите од српских „шверцера“, али не и од албанских шумокрадица), храбро су потписале и одобриле у Скупштини Бриселски споразум који ставља „уставни и правни поредак Косова“ изнад Устава и закона Србије, а затим су га храбро примениле и оставиле десетине хиљада грађана без својих државних институција и законске заштите, истовремено их храбро натеравши (уз малу помоћ храбре жандармерије, оне исте што пуца у ваздух да не би случајно морала да ухапси неког Албанца који залута преко „границе“) да признају косовску владу и судове, и положе им заклетве у складу са „косовским уставом“.

Политика самоуништена

Пише: Никола Танасић
среда, 06 мај 2015 07:06

